

त्वया यस्मात्ततो देवा वरदास्ते तपस्विनि ॥ ८७ ॥

अनसूयोवाच ।

यदि देवाः प्रसन्ना मे पितामहपुरोगमाः ।

वरदा वरयोग्या च यद्यहं भवतां मता ॥ ८८ ॥

तद्यान्तु मम पुत्रत्वं ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।

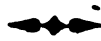
योगञ्च प्राप्नुयां भर्तृसहिता केशमुक्तये ॥ ८९ ॥

एवमस्त्विति तां देवा ब्रह्मविष्णुशिवादयः ।

प्रोक्ता अगमुर्यथान्यायमनुमान्य तपस्विनीं ॥ ९० ॥

इति मार्कण्डेयपुराणे पितापुत्रसंवादे अनसूयावरप्राप्तिः ॥ ९१ ॥

सप्तदशोऽध्यायः ।

पुत्र उवाच ।

ततः काले बहुमित्रे द्वितीयो ब्रह्मणः सुतः ।

स्वभार्यां भगवानचिरनसूयामपश्यत ॥ १ ॥

ऋतुज्ञातां सुचार्वङ्गीं लोभनीयोत्तमाकृतिं ।

सकामो मनसा भेजे स मुनिस्तामनिन्दितां ॥ २ ॥

तस्याभिधायतस्तान्तु विकारो योऽन्वजायत ।

तमेवोवाह पवनस्तिरयोर्ध्वं वेगवान् ॥ ३ ॥

ब्रह्मरूपञ्च शुक्लाभं पतमानं समन्ततः ।

सोमरूपं रजोपेतं दिशस्तं प्रपृहुर्दृश ॥ ४ ॥